

activities that are work-place related. Finally, the paradigm of transdisciplinary collaboration has implications of curriculum design and delivery for English for Medical Purposes. The paper has provided some recommendations for EMP curriculum assessment and revision.

English for medical purposes, learner-focused curriculum, evidence based practice, transdisciplinary collaboration.

УДК 165.742: 061.21. – 055.2

ГУМАНІСТИЧНА СКЛАДОВА В ДІЯЛЬНОСТІ ЖІНОЧОГО КЛУБУ «ГАРМОНІЯ» НУБІП УКРАЇНИ

Т.Ф. Мельничук, кандидат педагогічних наук, доцент

Здійснено аналіз гуманізму як людської цінності людства, показана діяльність жіночого клубу «Гармонія» на гуманістичних засадах, виявлено основні цінності жінки освітянки.

Гуманізм, громадські організації, гуманістична спрямованість, оптимістичний і скептичний гуманізм

Постановка проблеми в загальному вигляді. Національна система освіти і виховання базується на фундаментальному принципі гуманізму, в основу якого покладена духовність як абсолютна цінність людського життя, усвідомлення всієї повноти величі людини, нове світосприйняття і зростання самоусвідомлення особистості. «Гуманізм – це передовсім віра, яка засвідчила себе в діяннях і засвідчила, мабуть, так, як ніяк інша віра» – так охарактеризував цей принцип філософ і соціолог К.Поппер [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Обґрунтування гуманістичного, людиноцентристського підходу до виховання здійснили А.Алексюк, Ш.Амонашвілі, Ю.Бабанський, І.Бех, О.Вишневський, І.Зязюн, В.Кремень, А.Макаренко, І.Прокопенко, О.Савченко, О.Сухомлинська, В.Сухомлинський; сутність і зміст гуманістичного виховання у позанавчальній діяльності висвітлили В.Білоусова, А.Вірковський, О.Гданська, Г.Жирська, В.Киричок, Ж.Петрочко, О.Столяренко, Г.Троцько та ін.

Мета статті – здійснити аналіз гуманістичної складової у діяльності жіночого клубу «Гармонія».

Виклад основного матеріалу. Римський філософ Цицерон першим назвав гуманізм вищим культурним і моральним розвитком людських здібностей, тих, що пов'язані з природою людини і її духовним світом.

Призначення людини у світі – мати право на свободу, щастя, всебічний розвиток і виявлення творчих можливостей. Гуманізм

починається тоді, коли людина розуміє свою роль у світі, зміст і мету свого життя, утверджує духовні цінності як першоосновні, які спрямовані на формування особистості.

Мислитель-гуманіст А.Швейцер наголошував на культивуванні людяності, активізації людського духу, піднесенні значення моральних цінностей. Гуманізація – духовне виховання, яке націлене на формування гуманістичних принципів, де все базується на культурі взаємовідносин і культурі мислення, умінні користуватися свободою і підкорятись правилам і законам, мотивуючи свої вчинки, одночасно бути відповідальним, ініціативним, творчим.

Сучасна соціально-філософська думка розподіляє гуманізм на оптимістичний і скептичний. Перший базується на уявленні, що людина посідає певне місце у світі, і розв'язання глобальних проблем людства можливе за допомогою розуму, суспільної злагоди та співпраці, вмінні йти до компромісів [2]. Міжнародний гуманістичний рух, який об'єднав вчених і відомих діячів світу, і керується принципами оптимістичного гуманізму, які викладеними в «Гуманістичному маніфесті 2000: заклик до нового планетарного гуманізму». Автор документу, який підписали представники 29 країн, і серед них було 10 вчених лауреатів Нобелівської премії, – П.Куртц.

Культура і варварство, світло і темрява, життя та смерть, гуманізм і людиноненависництво – філософські поняття протилежні за своєю суттю і розумінням.

Скептичний (песимістичний) гуманізм – протилежний оптимістичному і відхиляє його принципи, основним з яких є визначення місця людини в світі. Скептичний гуманізм вважає, що проблеми людства не можуть бути вирішені.

Філософ ХХ ст. М.Хайдеггер у своєму «Листі про гуманізм» аналізує гуманістичні принципи різних епох і робить песимістичні висновки, вважаючи існування людини в великому світі абсурдом, а рух людини до смерті – основним сенсом людського буття [3].

Гуманістична спрямованість самореалізації особистості передбачає гуманне відношення до іншої людини, до природи, яке ґрунтується на принципах толерантності, гідності, співчуття, компромісності.

Гуманізм – вчення про вирішальну роль людини, як вищого створіння природи [4].

Цінності політичної культури вперше зафіксовані в «Декларації прав людини і громадянина» (1789), прийнятої як ідеал всіма державами – членами Організації Об'єднаних Націй. Ідею загальної рівності висувало ще раніше християнство. Христос вчив: перед Богом всі рівні, незалежно від соціального стану, кожна людина має безсмертну душу, але люди рівні не в реальному житті, а в потойбічному.

Французький філософ, теолог, засновник неотомізму Ж.Марітен (1882-1973) вважав, що духовні перетворення й оновлення цивілізації можливі за умови визнання «інтегрального гуманізму», який базується на принципах оновлення і збереженням традиційних цінностей:

- утвердження особистісних цінностей;
- співіснування людей у прагненні до загального добра;
- християнсько-теїстична направленість гуманізму, що веде до екуменічного зближення релігій в суспільстві, в якому найбільш повно зможуть розкритись здібності людини і буде знаходити своє втілення людська свобода.

У кожному епоху гуманістичні цінності наповнюються новим змістом, розширюють свій вплив, а громадянський гуманізм використовує досвід і традиції минулих поколінь.

В Конституції України стаття 3 проголошує: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю».

Стаття 36 – «Громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей».

В 2000 р. з нагоди ювілею Римського університету Святіший Отець Іоан Павло II в своєму зверненні до університетських професорів усіх націй наголосив на тому, що «люди ніколи не припинять досліджувати значення своєї сутності. Кожен з Вас може сказати, як древній філософ: «Я шукаю в собі людину!» Культура без істини не захищає свободу, а навпаки – ставить її під загрозу. Гуманізм, до якого ми прагнемо, полягає у баченні суспільства, яке зосереджене на особистості людини та захист її невід'ємних прав на важливості, справедливості миру, а також на добрих відносинах між людьми та державою, заснованих на солідарності та субсидіарності. Гуманізм в змозі дати душу економічному прогресу, тому що він спрямований на розвиток особистості та людства в цілому».

У Євангелії відображене розуміння світу і людини, яке продовжує вирішувати культурні, гуманістичні і етичні питання для правильного розуміння життя та історії. «Церква відіграла одну з головних ролей у народженні університетів і продовжує дивитися на них з глибокою ніжністю, і від ректорів вона очікує вирішального внеску, для того, щоб Університет Нового Гуманізму увійшов у нове тисячоліття як місце, де відкриваються знання, любов до істини та інтерес до

майбутнього людства, яке може розвиватись у вірному напрямі» (з звернення Святого Отця Іоана Павла II) [5].

У другій половині ХХ століття відбулася стрімка зміна місця і ролі жінки у всіх сферах суспільної життєдіяльності. Вона посіла вагоме місце в економіці, політиці, культурі. Тривала боротьба жінок за рівноправність призвела до певних змін суспільної свідомості в поглядах на роль жінки, але, незважаючи на це, фактичну рівноправність не досягнуто. Хоча сьогодні скасовано багато заборон, що існували раніше, їх скасування не внесло остаточних змін щодо реального гарантування прав жінки.

Зростає суспільна самосвідомість жінок, їх більше не задовольняє нав'язаний їм стереотип соціальних ролей, де сім'я і материнство є єдиними цінностями.

Все частіше постає питання про місце жінки в сучасному світі, про перспективи її становлення як рівноправного стратегічного партнера в суспільному розвитку, в якому чоловік і жінка виступають єдиною системою, взаємодіють і доповнюють один одного, в якому рівність двох статей – це питання рівності людського існування. Можливо і необхідно підвищити роль жінок в усіх сферах суспільного життя для самозбереження людства, оскільки за своєю природою жінка є не руйнівницею, а хранителькою життя. У сучасному суспільстві поряд з державним управлінням, політичними партіями, групами тиску зростає значущість різного роду громадських організацій і об'єднань, до числа яких відноситься і жіночий рух, який координує свої дії в міжнародному масштабі. Залежно від своєї спрямованості жіночі організації та об'єднання відстоюють економічні інтереси, соціальні потреби, політичні права жінок. Діючи спільно з профспілковим, молодіжним, екологічним, пацифістським та іншими громадськими рухами, жіночі організації сприяють боротьбі народів за суспільний прогрес, соціальну справедливість, демократію, збереження миру на планеті, утвердження гуманістичних принципів у відносинах між людьми.

Жінки і жіночі рухи з такою наполегливістю борються за мир, що деякі представниці, такі як: президент Ліберії Еллен Джонсон-Серліф, ліберійська правозахисниця Лейма Гбові і активістка з Ємену Тавакул Карман, стають лауреатами Нобелівської премії миру 2011 року. Цю премію було присуджено за їх ненасильницьку боротьбу за право жінок брати участь у миротворчому процесі по всьому світу.

Першим лауреатом стала чинний президент Ліберії Е.Джонсон-Серліф, зайнявши цей пост у 2006 р. й досі залишається єдиною демократично обраною жінкою - головою держави на африканському континенті. Лейма Роберта Гбові - відома ліберійська правозахисниця, яка заснувала в 2002 році рух за досягнення миру в громадянській війні, що тривала 14 років. Гбові об'єднала жінок

країни, які, незалежно від їх релігійної приналежності, разом молилися за мир, а також проводили демонстрації. На даний момент вона є виконавчим директором руху жінок Африки за мир і безпеку. Третій лауреат – 33-річна єменська журналістка і активістка Т.Карман, що присвятила життя боротьбі за права жінок у Ємені. У 2005 році вона очолила групу під назвою "Жінки-журналісти без кайданів".

Ці три лауреати, кожна по-своєму, але ключовим чином зробили вклад у зміцнення позиції жінок у себе на батьківщині, стали їх голосом. Це є натхненням і надією для всіх у світі, хто бореться за рівноправність та рівні можливості.

Ці славетні перемоги стали можливими, у першу чергу, завдяки активній, мужній громадянській позиції жінок в усьому світі, флагманом яких виступають численні жіночі рухи. Виникнувши як суспільно-політичний рух за рівноправність жінок і чоловіків, жіночий рух трансформувався в рух за суспільний прогрес, і ті завдання і цілі, які ставлять перед собою учасниці руху, стосуються не тільки жінок, вони значущі для розвитку всього суспільства в цілому на шляху гуманізму.

У структурі гуманістичної спрямованості можна виокремити дві складові: професійно-організаційну та соціально-моральну.

Соціально-культурна активність жінок-освітянок в Національному університеті біоресурсів і природокористування України сприяла створенню в 2004 р. громадської жіночої організації клубу «Гармонія», яка розширила свою діяльність і об'єднала загальною ідеєю під своїм прапором всі жіночі клуби відокремлених підрозділів університету.

Об'єднання жінок – сильна структура, здатна вплинути на ідеологію і розуміння багатьох негативних вчинків. Жінка несе в світ гармонію, красу, натхнення і не дозволить зробити недостойні вчинки, створює доброзичливий морально-психологічний клімат навколо себе.

Жіночий клуб «Гармонія» – громадсько-просвітницька організація, основна мета якої полягає в об'єднанні викладачів на професійній, освітньо-виховній, історично-культурній, гуманній основі. Гуманізм – основа всіх прав людського соціуму: економічних і культурних, політичних і цивільних, це – процес, спрямований на самореалізацію особистості, включаючи самокритичне відношення до діяльності і здатності до самоконтролю [6]. Спектр просвітницької діяльності жіночого клубу "Гармонія" досить широкий: від творчих вечорів – до далеких культурологічних поїздок по історичних місцях України, від конкурсів – до благодійних заходів, від опанування цінностей української культури – до духовного збагачення студентської молоді, яка виховується в атмосфері доброзичливості,

любові до свого краю, патріотичного ставлення до пам'яток культури і духовності, традицій і звичаїв. Встановлено, що найбільш пріоритетними формами гуманістичного виховання у позанавчальній діяльності є: інтелектуально-ігрові конкурси, розважальні програми, концерти й творчі звіти колективів художньої самодіяльності та ін.

Структура сучасного клубу ділової жінки НУБіП України

Організація жінок бере участь у самоврядуванні університету, співпрацює зі студентським та викладацьким профкомом НУБіП України, виконує унікальну функцію комунікації між його структурами і відокремленими підрозділами, підвищує корпоративну культуру даного учбового закладу. Жіночий клуб «Гармонія» є осередком громадського життя університету, наступним кроком якого є розбудова вітчизняного громадянського суспільства, здійснення України як соціально-орієнтованої держави.

Висновок. Отже, нині великого значення набуває особистість жінки з властивими їй життєвими цінностями, інтересами й потребами, що певною мірою зумовлює мотиви й цілі її професійної діяльності, гуманістичну спрямованість у роботі.

Сучасні педагогічні та соціально-психологічні дослідження свідчать про те, що якості жінки відіграють важливу роль у формуванні особистості, позначаючись на ефективності виховного процесу.

Список використаних джерел:

1. Поппер К. Відкрите суспільство та його вороги: У 2 Т. – К.: Основи, 1994. – Т. 2.
2. Богатыренко В.В., Завязкина Т.И. и др. Большой иллюстрированный словарь. – Донецк: ООО ПКФ "БАО", 2008.
3. Хайдеггер М. Письмо о гуманизме. /М. Хайдеггер // Время и бытие. Статьи и выступления; перевод с немец. – М.: Гносис, 1993 – С. 157-198
4. Енгельс Ф. Диалектика природы. – М., 1995.
5. Звернення Святішого Отця Іона Павла ІІ до університетських професорів усіх націй, вересень 2000р. Рим.
6. Мельничук Т. Громадська жіноча організація Національний університет біоресурсів і природокористування України як форма впливу на навчально-виховний процес / Т. Мельничук // Жінка в науці та освіті: минуле, сучасність, майбутнє: матеріали П'ятої Міжнар. наук.-практ. конфер. – К.. 2011.

Осуществлен анализ гуманизма как человеческой ценности человечества, показана деятельность женского клуба «Гармония» на гуманистических принципах, выявлены основные ценности женщины педагог.

Гуманизм, общественные организации, гуманистическая направленность, оптимистичный и скептический гуманизм

The analysis of humanism as the human values of humanity, shows work of the women of the club "Harmony" on humanistic principles, identified the main values female teacher.

Humanism, civic organizations, humanistic, optimistic and skeptical humanism

УДК.378.147

УЗАГАЛЬНЕНЕ ВИЗНАЧЕННЯ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ ОСНОВИ ІНТЕГРАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ І САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

В.А. Карпюк

Визначено та здійснено опис методологічної основи розробки проблеми інтеграції навчально-пізнавальної та самоосвітньої діяльності студентів. Компетентнісний підхід розглядається в якості перспективного й пріоритетного напрямку оновлення освіти, що відповідає сучасним вимогам педагогічної науки

Системний підхід, цілісний підхід, комплексний підхід, інтегративний підхід, синергетичний підхід, діяльнісний підхід, особистісний підхід, аксіологічний підхід, ресурсний підхід, компетентнісний підхід.